

Ореста Ремшило-Рибчинська

архітектор, к. філос. н., доцент,

Кафедра дизайну та основ архітектури, Інститут архітектури,

Національний університет «Львівська політехніка»

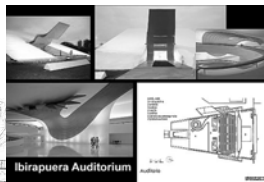
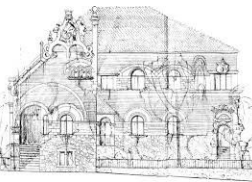
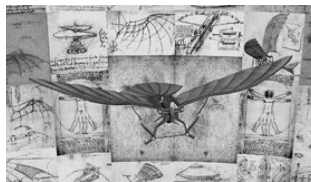

**СИНКРЕТИЗМ ІСТОРІЇ АРХІТЕКТУРИ ТА ФОРМУВАННЯ
ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ АРХІТЕКТОРА**

Історія архітектури це не просто предмет, а ціла система знань з притаманними системі ознаками - упорядкованістю, цілісністю, структурованістю, ієрархічністю.

Опираючись на філософію архітектури, важливо не тільки пізнавати знакові творчі розробки видатних епох та окремих зодчих, але й дати їх оцінку з точки зору композиції і конструкцій, архітектурної фізики й економіки, матеріалознавства та інженерного обладнання, рисунку і технічного рівня проектування, географії і політики, психології і семіотики, психології і екологію. Однозначно не варта розділяти Історію архітектури, містобудування і образотворчого мистецтва. Комплексне сприйняття епох і творців їх кращих реалізацій стануть зрозумілішими і будуть краще засвоєні слухачами курсу.

Немаловажним є ведення аналізу творчого мислення архітекторів та митців, інженерів, які продовж віків застосовували методи: імпровізації біонічних структур (у творчості Леонардо да Вінчі), інтерпретації архітектурних ордерів та форм і образних цитат (наприклад - Теодор Тальовський), асоціації, створюючи синкретичний стиль вбудовування модерністської архітектури в місцевий культурний контекст (неперевершені об'єкти Оскара Німейера). Такі підходи сприяють кращому розумінню предмету, формуванню їх логічного мислення і направляють його до комбінаторики та імпровізації. Тому недопустимим є скорочення кількості годин даної дисципліни та викладання її в першому семестрі навчального процесу, як це має місце на кафедрі ДОА ІАРХ НУЛП!

Сучасні методи проектування та швидкі поступи технічного забезпечення процесу будівництва ставлять перед викладачами, інтерпретаторами образів синкретизму історії архітектури ряд завдань:

- сформулювати основні постулати архітектури по Вітрувію (Користь, Міцність і Краса) так, щоб молодий архітектор був творцем досконалого продукту для суспільства, знавцем його соціального значення ;

- розвивати уявлення про взаємозв'язок людини та її фізичного оточення, про специфіку місця їх перебування, як середовища її проживання, активної праці та відпочинку, про роль архітектора в суспільстві;

- відучити від спрощеного сприйняття життєвих цінностей, а наповнювати їх гуманістичним звучанням і пропорціями та відчуттями ідентичності;

- сприяти виробленню почуття поваги до пам'яток архітектури, містобудування, культури та мистецтв, бажання їх збереження та охорони і адекватного використання.

Синкретизм історії архітектури полягає в поєднанні і злитті знань з різних епох, підхоплених і проявлених творчістю архітекторів продовж віків і відображених в образах споруд, ансамблів, містобудівних комплексах і тп. Доступна, по-новаторськи професійно і методично продумана подача дисципліни слухачам, сприятиме виробленню їх творчого потенціалу. Саме такою, у свій час, була метода викладання у видатного знавця історії архітектури та містобудування професора Романа Липки.